

SNF:S ark.ex.

45/70
MS/LL

Anteckningar förda vid sammanträde angående Projekt VARG den 20 september 1971 kl 14.00 i SNF:s lokaler, Nybrogatan 12.

Närvarande: Bertil Haglund, Håkan Hallander, Alf Johnels, Ulf Weinberg och Mats Segnestam.

§ 1

Mats Segnestam hälsade de närvarande välkomna och förklarade att mötet hade sammankallats för en diskussion om de åtgärder som kan vidtagas för att rädda vargen från total utrotning i Finland, Norge och Sverige.

§ 2

Bertil Haglund valdes till ordförande vid mötet och Mats Segnestam till sekreterare. Mötet beslöt följa det utsända förslaget till dagordning.

§ 3

Förekomsten av varg Bertil Haglund redogjorde för förekomsten av varg i Finland, Norge, Sverige och Sovjet så långt denna är känd. Därvid framkom att det möjligen finns några enstaka vargar kvar i Sverige och Norge och möjligen ett 10-tal i Finland. Totalt torde antalet vargar i de tre länderna ej överstiga 15. Ett gränsstängsel längs Finlands östgräns hindrar invandring från Sovjet. Den nordiska populationen är därför i praktiken isolerad. Ingen varg torde finnas på Kolahalvön. Man har där funnit spår efter högst ett djur per vinter under de senaste åren. Däremot finns fortfarande ett mindre vargbestånd i Karelen och denna popula-

tion har kontakt med vargarna i de nordiska staterna. Den officiella inställningen till varg i Sovjet är relativt positiv; man önskar definitivt inte att vargen utrotas.

§ 4

Håkan Hallander redogjorde för förekomsten av fennoskandiska vargar i fångenskap (bilaga 1) och för djurparkernas möjligheter att hysa vargar. På grundval av de inkomna uppgifterna har en tablå över härstamningen upprättats (bilaga 2). Hallander angav vidare att det kostar 1.000-1.500 kr per år att hysa en varg i fångenskap, att bättre resultat uppnåtts där vargarna kunnat yngla i jordkulor samt att vargar har ynglat i mycket små utrymmen.

§ 5

Följande skyddsåtgärder diskuterades:

1. Mötet ansåg att arbetet i första hand bör inriktas på att hålla en livskraftig vargstam inom djurparkerna. Ledningen för djurparkerna bör därför snarast kontaktas i frågan. Det avelsmaterial som finns bör utnyttjas på bästa sätt. Djurparkerna bör inrättas så att förutsättningar för avel finns och avelsmetodik bör föreslås. Icke rasrena vargar bör lösas ut.

Mötet uppdrog åt Håkan Hallander och Mats Segnestam att upprätta en plan och en ekonomisk kalkyl för arbetet samt åt Håkan Hallander att ta kontakt med djurparkerna.

2. Mötet ansåg att SNF bör tillskriva naturvårdskommittén och uttala önskemålet att kommittén undersöker möjligheterna att göra nationalparkerna fria från jakt.
3. Mötet förordade att de nordiska ländernas naturskyddsföreningar vid gemensamt möte antar en resolution för borttagande av skottpengar och för total fridlysning av vargen i Finland.
4. Mötet förordade en undersökning av vilka möjligheter som

Varg i
fångenskap

./.

./.

Skyddsåtgärder

för närvarande finns att använda bedövningsgevär om vargar skall skjutas i något av länderna.

§ 6

Ekonomi

Mötet beslöt att den plan och den redogörelse som omnämns i § 5 pkt 1 skall ligga till grund för en ansökan om ekonomiskt bidrag från den svenska sektionen av WWF. I ansökan bör också upptas en mindre summa för ev. nödvändiga omedelbara åtgärder. Möjligheter till bidrag från AMS bl.a. för inrättande av hägn i djurparkerna bör undersökas.

§ 7

Huvudmannaskap

Mötet ansåg att arbetet borde ske under huvudmannaskap av SNF och beslöt att begära hos SNF:s styrelse att denna godkänner inrättandet av en arbetsgrupp för Projekt VARG.

§ 8

Publicitet

Mötet beslöt att någon publicitet kring arbetet tills vidare inte skall ske.